

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Til diskussionen af netop dette konkrete forslag blot det ene, at jeg synes, man må notere sig, at vi igen fra regeringens side og fra Dansk Folkepartis side får en diskussion af proces og substans. Nu er man blevet rundtosset. Jeg synes, man bliver nødt til at give hinanden så meget, at der er sammenhæng i politikken, for der er fuld sammenhæng i regeringens politik.

Man lægger alt for mange og især komplicerede og sårbare opgaver ud i kommunerne, og derfor må man selvfølgelig efterkontrollere og regulere. Regeringens politik hænger fuldstændig sammen. Det gør vores til gengæld også. Vi synes, at man skal lægge en opgaverækkefølge ud i kommunerne, der passer sammen, og som man kan løse, uden at staten må komme med sin efterkontrol.

Den tillid, som vi hele tiden hører Venstre har til de lokale politikere, strækker sig åbenbart ikke langt nok til, at man forventer, at de selv får den gode idé at sammenligne sig med hinanden; at de selv får den idé at finde ud af, om nogen kan lære noget af hinanden. Derfor dette lovinitiativ. Derfor får staten lejlighed til at komme ind og kigge en i kortene for at se, om der skulle være en detalje, den kunne pille ved.

Der er fuld overensstemmelse mellem regeringens gøren og laden, men det samme er der altså også i forhold til vores.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg er på en måde enig med formanden i, at vi kunne have været den her debat foruden, men Venstres ordfører inviterede jo til nogle bemærkninger ved at gå op og sige, at det her var en bred evaluering af strukturen, altså ændringerne for de opgaver, der nu skal decentraliseres.

Det er i hvert fald ikke de svar, vi har fået på det, vi har stillet ved førstebehandlingen. Nu udtalte vi os vist alle sammen lidt positivt over, at vi nu fik de muligheder, men pludselig blev mulighederne i svarene jo mere og mere krystalliseret ud i, at det var det økonomiske og effektiviseringen, der skulle ses på.

Ministeren går herop og spørger, om vi er imod, at de gode eksempler skal vandre. Nej, vi har ikke noget imod de gode eksempler på kvalitet og på faglighed, og heller ikke, hvis man havde mainstreamet det her, hvilke gode eksempler der kan være på personalepolitik inden for hele strukturområdet. Alle de gode eksempler

har vi ikke noget imod bliver evalueret. Men vi har noget imod, hvis det hele kun skal ses med et kasseapparats øjne og evalueringen kun skal tælles på effekten og på økonomien og ikke på indholdet.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg glæder mig over den her debat. Jeg synes, at det skulle være muligt mellem anden- og tredjebehandlingen at tænke sig om en gang mere hos både Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet og nå frem til, at man kan støtte lovforslaget.

For hvis den socialdemokratiske modstand hviler på en vrangforestilling om, at vi nu alene er på jagt efter penge og har fokus på penge, så er det en stor misforståelse. Det fremgår allerede af formålsbestemmelsen, § 1 i lovforslaget, at det handler om ressourceanvendelse og kvalitetsudvikling for bare at nævne to nøgleord. Så det har et langt bredere sigte.

Fru Karen Klint kan sagtens anbefale sit parti at stemme for, så meget desto mere som fru Karen Klint jo tilhører et parti, som har været med i en regering, der har gjort sig de fuldstændig samme logiske overvejelser, hvad angår hele undervisningssektoren. Jeg tror endda, at den ordfører, der var på talerstolen for et øjeblik siden, har en meget direkte aktie i den sag. Her sagde man: Vi er nødt til at have et evalueringsinstitut. Vi er nødt til – hvis de gode eksempler skal vandre – at kende de gode eksempler.

I den her konstruktion – de ændringsforslag, som vi diskuterer i dag – er der lavet en opbygning af det her institut, som er fuldstændig parallel i et og alt til den konstruktion, der findes på undervisningsministerens område.

Derfor er det forstemmende, at folk, der har været ansvarlige for at lave sådan en konstruktion og synes, at det er en god idé at vide, hvad der er op og ned i undervisningssektoren, nu kommer og beskylder os for, at det er et statsindgreb og formynderisk, at vi gør os den tilsvarende overvejelse i forhold til hele det danske kommunestyre. Jeg må sige, at jeg er forvirret, og jeg synes ikke, at der er nogen sammenhæng.

Jeg ærgrer mig også lidt over Det Radikale Venstre, som midt i den her ordveksling foretog et ordførerskift, så vi aldrig kom til at høre hr. Ole Glahns lange liste over de mange opgaver, man havde tænkt sig at lægge ud i kommunerne.